

LEGISLATÍVNE PREKÁŽKY EFEKTÍVNEHO TRANSFERU TECHNOLOGII NA SLOVENSKU

(NAJMÄ VO VZŤAHU K NAKLADANIU S DUŠEVNÝM
VLASTNÍCTVOM)

ABSTRAKT Z pohľadu slovenských vysokých škôl alebo ústavov SAV môže proces transferu technológií vyzerat' skôr ako prechod cez mínové pole. Množstvo prekážok a obmedzení, vysoké riziko, vysoké náklady a malá nádej na konečný úspech vedúci ku komerčnému zhodnoteniu inovácie. K tomu sa pripája nejasná právna úprava o nakladaní s duševným vlastníctvom. Aby sme tento stav mohli lepšie pochopiť, „uchopiť“ a zmeniť k lepšiemu, sú na začiatok potrebné dve veci: po prvé, presná identifikácia a pomenovanie legislatívnych prekážok a po druhé, kvalifikovaná legislatívno-právna analýza želaných zmien v právnych predpisoch, ktorá by mohla slúžiť ako vhodný podklad pre začatie legislatívneho procesu.

ABSTRACT From the perspective of Slovak universities or SAS research institutes the technology transfer process may look like a minefield: plenty of obstacles, limitations, high risk, high expenses and only little hope for a final success leading to commercial exploitation of the innovation hand-in-hand with unclear legal enactment regulating disposal of intellectual property. To better understand this issue and change it for the better, at least two things are necessary: first, a precise identification and naming the legislative obstacles and second, solid legal analyses of desired legislative amendments as a proper base for beginning of the legislative procedure.

NA ÚVOD: PRÁVNY (NE)PORIADOK

Cieľom tohto príspevku je neuvažovať o súkromných

výskumných centrách a iných súkromných entitách s inovačnými ambíciami, ktoré nie sú pri nakladaní so svojím duševným vlastníctvom v zásade nijako právne limitované. **Poslanie výskumu, vývoja a inovačných aktivít má vo svojom vienku pomerne veľké množstvo inštitúcií verejno-právnej povahy.** Je to predovšetkým 34 slovenských vysokých škôl a Slovenská akadémia vied (SAV) s jej 45 ústavmi a centrami. Vysoké školy na jednej strane a ústavy, resp. centrá SAV na strane druhej predstavujú samostatné právne subjekty s rôznym právnym postavením, obmedzeniami a kompetenciami vo vzťahu k transferu technológií a nakladaniu s duševným vlastníctvom. V tomto príspevku zameriame pozornosť na niekoľko základných aspektov, ktoré súvisia, resp. môžu súvisieť s transferom technológií: (i) nakladanie s majetkom (duševným vlastníctvom), (ii) možnosť podnikania a (iii) oprávnenie zakladať právne subjekty. Zistíme, že platný legislatívny stav nie je vôbec jednoduchý a ťažko môže byť objektívne považovaný za uspokojivý; skôr naopak, odkryl sa nám „právny (ne)poriadok“.

V tomto príspevku pojem „nakladanie s duševným vlastníctvom“ chápeme v širšom význame a zahŕňame pod neho akýkoľvek prevod či postúpenie práv, udelenie licencie, zriadenie záložného práva, vznik, resp. vysporiadanie spolumajiteľstva, a to vo vzťahu k akýmkoľvek predmetom práv duševného vlastníctva, najmä však k predmetom priemyselného vlastníctva (napr. vynález, technické riešenie, dizajn, nová odroda rastliny, know-how) bez ohľadu na to, či sú prihlásené príslušným

spôsobom na ochranu (podaná prihláška) alebo či im je ochrana udelená (napr. patent, úžitkový vzor, zapísaný dizajn, šľachtiteľské osvedčenie). Do úvahy tiež prichádzajú aj iné, komplexnejšie formy nakladania s duševným vlastníctvom, ako napr. predaj podniku.¹

VYSOKÉ ŠKOLY A ICH MAJETOK

Na vysoké školy sa primárne vzťahuje zákon č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pokiaľ v zákone o vysokých školách nie sú osobitné pravidlá o nakladaní s majetkom vysokej školy², nakladanie s majetkom verejných vysokých škôl podlieha všeobecnému režimu podľa zákona č. 176/2004 Z. z. o nakladaní s majetkom verejnoprávných inštitúcií (s jedným otáznikom³), zatiaľ čo nakladanie s majetkom štátnych vysokých škôl (tzn. vojenských vysokých škôl, policajných vysokých škôl a zdravotníckych vysokých škôl) podlieha všeobecnému režimu podľa zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu.

V zákone o vysokých školách a ani v zákone č. 176/2004 Z. z., resp. v zákone č. 278/1993 Z. z. nenájdeme žiadne pravidlá týkajúce sa nakladania s duševným vlastníctvom vysokej školy. Zákon o vysokých školách síce lakonicky hovorí, že výnosmi verejnej vysokej školy (nie však štátnej vysokej školy) sú aj výnosy z duševného vlastníctva⁴, neuvádza však žiadne podrobnosti v tomto smere. Zákon o vysokých školách používa aj pojem „nehmotný majetok“, ale skôr v účtovnom význame.⁵ Keď sa bližšie pozrieme na vymedzenie pojmu „majetok“ v zákone č. 176/2004 Z. z. a v zákone č. 278/1993 Z. z.⁶, zistíme, že majetkom sa rozumejú aj tzv. „iné majetkové práva“, kam by sme mohli zaradiť aj práva duševného vlastníctva, čo zodpovedá aj súkromnoprávnej koncepcii.⁷ Zákondarca pritom za tzv. iné majetkové práva zjavne pokladá len cenné papiere a majetkové podiely v právnických osobách⁸ a vôbec nepredpokladá potrebu verejnoprávných inštitúcií alebo štátnych inštitúcií nakladať s duševným vlastníctvom. Pritom povinné využitie všeobecného inštitútu trvalej či dočasnej nepotrebnosti resp. prebytočnosti⁹, v súvislosti s duševným vlastníctvom, vôbec nedáva zmysel. Pri nakladaní s duševným vlastníctvom vysokej školy – až na výnimky, akou by mohol byť napr. proprietárny softvér vysokej školy – tiež ťažko môže realizovať obchodnú verejnú súťaž alebo vytvoriť čestné súťažné prostredie.¹⁰ Jednoducho, **udelenie licencie k pa-**

tentu nie je nájmom nehnuteľnosti a prevod patentu nie je predajom nehnuteľnosti.

Je potrebné upozorniť na jednu potenciálne dôležitú odlišnosť v režime podľa zákona č. 176/2004 Z. z., ktorý sa vzťahuje na verejné vysoké školy, v porovnaní s režimom podľa č. 278/1993 Z. z., ktorý sa vzťahuje na štátne vysoké školy. Totiž, kým štátne vysoké školy v pozícii správcu majetku štátu sú výslovne povinné nakladať s majetkom štátu podľa tohto zákona č. 278/1993 Z. z.¹¹, verejné vysoké školy takúto výslovnú povinnosť podľa zákona č. 176/2004 Z. z. nemajú.¹² To znamená, že správca majetku štátu nesmie nakladať s jemu zvereným majetkom štátu iným spôsobom, ako v konkrétnej situácii umožňuje zákon č. 278/1993 Z. z. **Podľa platného právneho stavu by teda štátna vysoká škola vôbec nemala byť oprávnená akýmkoľvek spôsobom nakladať s duševným vlastníctvom štátu, ktoré spravuje**, čo možno považovať za neudržateľné a neželané. Naopak, verejná vysoká škola ako verejnoprávna inštitúcia môže nakladať so svojím majetkom aj iným spôsobom, ako je upravený v zákone č. 176/2004 Z. z., nesmie však pritom porušiť podmienky a obmedzenia pre danú konkrétnu situáciu v tomto zákone ustanovené. Vo vzťahu k verejným vysokým školám je tak potrebné uplatniť všeobecný ústavný princíp vyjadrený v čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Keďže v zákone č. 176/2004 Z. z. nie sú dané žiadne konkrétne pravidlá v súvislosti ako nakladať s duševným vlastníctvom, pričom analogické použitie iných inštitútov neprichádza do úvahy¹³, možno konštatovať, že **verejné vysoké školy môžu nakladať s ich duševným vlastníctvom bez špecifických zákonných obmedzení**, ak opomenieme niektoré všeobecné zákonné požiadavky, napr. na písomnú formu právnych úkonov¹⁴, čo vo všeobecnosti vyžadujú aj zákony v oblasti priemyselného vlastníctva.¹⁵ Ďalšie všeobecné obmedzenie súvisí s **registrom partnerov verejného sektora (RPVS)**: fyzická osoba a právnická osoba, na ktorú sa vzťahuje zákonná povinnosť zapisovať sa do RPVS¹⁶, môže byť nadobúdateľom alebo užívateľom majetku verejnoprávnej inštitúcie podľa tohto zákona len vtedy, ak je zapísaná v RPVS. Možno mať legitímne pochybnosti o nevyhnutnosti a účele zápisu do RPVS v prípade, ak má byť zmluvným partnerom napr. iná vysoká škola, ktorú nemožno považovať za verejný podnik podľa zákona č. 315/2016 Z. z.¹⁷

PODNIKANIE VYSOKÝCH ŠKÔL A ZAKLADANIE INÝCH PRÁVNICKÝCH OSÔB

V zákone o vysokých školách je osobitne upravené právo vysokých škôl podnikat,¹⁸ ktoré majú všetky vysoké školy, pričom štatút verejnej vysokej školy by mal upravovať vnútorné pravidlá jej hospodárenia vrátane pravidiel na vykonávanie podnikateľskej činnosti.²⁰ S výnimkou vojenských vysokých škôl²¹ môžu vysoké školy zriaďovať špecializované výskumné a vývojové pracoviská a špecializované umelecké pracoviská, ktoré majú slúžiť výslovne na zabezpečenie prenosu výsledkov vysokoškolskej vedy, techniky a umenia do hospodárskej praxe a spoločenskej praxe a ktorého cieľom je prepojenie vysokých škôl s praxou. Z hľadiska právneho postavenia takéto špecializované pracovisko môže byť tvoriť súčasť vysokej školy alebo môže predstavovať samostatnú právnickú osobu založenú vysokou školou resp. spoločne s inými právnickými osobami, pričom môže ísť najmä o výskumné centrum, inkubátor, technologické centrum alebo umelecké centrum. S výnimkou policajných vysokých škôl²² sú vysoké školy oprávnené zriaďovať aj iné právnické osoby (typicky obchodné spoločnosti, napr. spin-off spoločnosti)²³, ako sú vyššie spomenuté špecializované pracoviská.

SLOVENSKÁ AKADÉMIA VIED A JEJ ORGANIZÁCIE

Na SAV a jej ústavy, resp. centrá sa vzťahuje zákon č. 133/2002 Z. z. o Slovenskej akadémii vied. Samotná SAV je rozpočtovou organizáciou zapojenou na štátny rozpočet.²⁴ Výskumnú činnosť však SAV nevykonáva priamo, ale zásadne prostredníctvom svojich existujúcich organizácií (ústavy, resp. centrá SAV)²⁵, ktoré aj v súčasnosti, po neúspešnej transformácii v r. 2017/2018, majú postavenie rozpočtových organizácií, resp. príspevkových organizácií.²⁶ Ak by však SAV v súčasnosti chcela založiť novú organizáciu, zákon²⁵ jej prikazuje, že to už musí byť verejná výskumná inštitúcia (tzv. VVI) podľa zákona č. 243/2017 Z. z. o verejnej výskumnej inštitúcii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. S ohľadom na skutočnosť, že v registri verejných výskumných inštitúcií vedeného Ministerstvom školstva vedy, výskumu a športu SR k dnešnému dňu nie je zapísaná žiadna (!) VVI²⁷, možno predpokladať, že SAV od 01. 07. 2018 nezaložila žiadnu novú organizáciu. Je to

pochopiteľné aj s ohľadom na neželaný následok, keď by sa v rámci SAV a jej ústavov, resp. centier vytvorila právna dvojkoľajnosť: iný režim by platil pre pôvodné organizácie SAV (podľa zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákona č. 176/2004 Z. z. o nakladaní s majetkom verejnoprávných inštitúcií, resp. zákona č. zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu) a iný režim by platil pre novovytvorenú organizáciu (podľa zákona o VVI).

Zákon o SAV²⁸ výslovne zakotvuje právo podnikat' vo vzťahu k organizáciám s rozpočtovou formou hospodárenia, a to s odkazom na § 28 zákona o VVI v súvislosti s rezervným fondom VVI, čo je odkaz zrejme nepoužiteľný. Historickým výkladom, pri zohľadnení znenia zákona o SAV do 30. 06. 2018, je možné prísť k záveru, že má ísť o odkaz (i keď nadbytočný) na § 36 zákona č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách, ktorý bol od 01. 01. 2005 nahradený už skôr spomínaným zákonom č. 523/2004. Z. z. Pokiaľ ide o tie organizácie SAV, ktoré sú príspevkovými organizáciami, tým pádom majú právo podnikat' – so súhlasom zriaďovateľa, teda SAV – vyplýva priamo zo zákona č. 523/2004. Z. z.²⁹ S ohľadom na uvedené platí, že aktuálna legislatíva principiálne nebráni organizáciám SAV podnikat', čo však neznamená, že v tejto súvislosti neexistujú iné legislatívne prekážky. Napr. v prípade, že by hospodárskym výsledkom podnikateľskej činnosti k 30. septembru rozpočtového roka bola strata, je riaditeľ takéhoto ústavu, resp. centra SAV ako vedúci rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie povinný zabezpečiť, aby strata bola do konca daného rozpočtového roka vyrovnaná, alebo urobiť také opatrenia na ukončenie podnikateľskej činnosti, aby sa v ďalšom rozpočtovom roku podnikateľská činnosť už nevykonávala.³⁰

Existujúce ústavy, resp. centrá SAV podliehajú prísnyim podmienkam a obmedzeniam, ktoré sa spájajú s právnou formou rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie. Organizácie SAV nemôžu byť zakladateľmi ani zriaďovateľmi iných právnických osôb³¹, nemôžu tak založiť napr. vlastnú spin-off spoločnosť. Takúto spin-off spoločnosť nemôže založiť ani samotná SAV, pretože zákon²⁵ o SAV jej umožňuje založiť výlučne VVI podľa zákona o VVI. Keďže existujúce ústavy, resp. centrá SAV

INŠTITÚCIA	NAKLADANIE S DUŠEVNÝM VLASTNÍCTVOM	PODNIKANIE INŠTITÚCIE	ZAKLADANIE NOVÝCH SUBJEKTOV
VEREJNÉ VYSOKÉ ŠKOLY	VÝSLOVNE NEREGULOVANÉ, TZN. BEZ ŠPECIFICKÝCH OBMEDZENÍ	DOVOLENÉ	DOVOLENÉ
ŠTÁTNE VYSOKÉ ŠKOLY (VŠEOBECNE)	VÝSLOVNE NEREGULOVANÉ, TZN. NEDOVOLNÉ	DOVOLENÉ	VIĎ NIŽŠIE
POLICAJNÉ VYSOKÉ ŠKOLY			DOVOLENÉ (IBA PODĽA § 39A ZÁKONA O VYSOKÝCH ŠKOLÁCH)
VOJENSKÉ VYSOKÉ ŠKOLY			NEDOVOLNÉ
ZDRAVOTNÍCKE VYSOKÉ ŠKOLY			DOVOLENÉ
SAV A JEJ ORGANIZÁCIE (AKTUÁLNY STAV)	VÝSLOVNE NEREGULOVANÉ, TZN. NEDOVOLNÉ	DOVOLENÉ V SÚVISLOSTI S PLNENÍM HLAVNÝCH ÚLOH	SAV MÔŽE ZRIADIŤ NOVÉ ORGANIZÁCIE LEN AKO VVI ORGANIZÁCIE SAV NEMÔŽU ZALOŽIŤ ŽIADNE NOVÉ SUBJEKTY
ORGANIZÁCIE SAV (PODĽA ZÁKONA O VVI, ZATIAĽ SA NEUPLATŇUJE)	VÝSLOVNE REGULOVANÉ SO ŠPECIFICKÝMI PODMIENKAMI A OBMEDZENIAMÍ, NAJMÄ V § 35 ZÁKONA O VVI	DOVOLENÉ V SÚVISLOSTI S USKUTOČŇOVANÍM VÝSKUMU, VÝVOJA A INOVÁCIÍ, ZABEZPEČOVANÍM A SPRÁVOU INFRAŠTRUKTÚRY VAV, ZÍSKAVANIE, SPRACÚVANIE A ŠÍRENIE INFORMÁCIÍ Z OBLASTI VEDY A TECHNIKY, A TIEŽ POZNATKOV Z VLASTNÉHO VAV	DOVOLENÉ SO ŠPECIFICKÝMI PODMIENKAMI A OBMEDZENIAMÍ PODĽA § 32 A 34 ZÁKONA O VVI

sú správcami majetku štátu, nesmú nakladať s im zvereným majetkom štátu iným spôsobom, ako v konkrétnej situácii umožňuje zákon č. 278/1993 Z. z., ako už bolo vysvetlené vyššie pri štátnych vysokých školách. Podľa platného právneho stavu by existujúce ústavy, resp. centrá SAV vôbec nemali byť oprávnené akýmkoľvek spôsobom nakladať s duševným vlastníctvom štátu, ktoré spravujú, čo možno považovať za neudržateľné a neželané, pravdepodobne ešte viac, ako v prípade štátnych vysokých škôl.

Zákon o VVI s účinnosťou od 01. 07. 2018 síce zaviedol nový právny stav vzťahujúci sa na plánované zriaďovanie a transformovanie právnych subjektov v novej právnej forme verejnej výskumnej inštitúcie (VVI), aktuálna situácia nás však oprávňuje hovoriť o nepoužitelnosti tohto zákona v praxi, keďže k dnešnému dňu nie je v registri VVI zapísaná žiadna (!) VVI.²⁹ Samozrejme, ak nedôjde k iným legislatívnym zásahom, zákon o VVI sa „aktivuje“ a začne aplikovať zápisom prvej VVI v registri VVI.

NA ZÁVER

Identifikovali sme viacero legislatívnych prekážok efektívneho transferu technológií, a to tak vo vzťahu k vysokým školám, ako aj k SAV a jej ústavom, resp. centráram. Predovšetkým sme zistili, že v platnom práve existuje niekoľko zásadných „blokantov“ pri nakladaní s duševným vlastníctvom a pri zakladaní nových subjektov (napr. spin-off spoločnosti) zo strany štátnych vysokých škôl a zo strany organizácií SAV. Tiež sme zistili, že verejné vysoké školy síce zákon výslovne neobmedzuje pri nakladaní s ich duševným vlastníctvom, ale zároveň im ani nedáva, čo i len základné podmienky a obmedzenia smerujúce k vytvoreniu „dobrej praxe“ v tejto oblasti. Vysoké školy nájdu v zákone podrobný návod, ako majú postupovať pri prenájme svojich nehnuteľností, avšak zákon im nijako nepomáha v niektorých kľúčových fázach transferu technológií (vrátane nakladania s duševným vlastníctvom). To osobitne platí v súvislosti s tzv. priamym transferom technológií,³² ktorý sa javí ako najvhodnejší koncept prepojenia vysokoškolskej vedy a techniky s hospodárskou praxou. Ťažko sa možno spoliehať len na vnútorné predpisy jednotlivých vysokých škôl, resp. na vzorové smernice zverejnené na Národnom portáli pre transfer technológií.³³ Miera právnej neistoty zúčastnených subjektov je príliš vysoká.

Z hľadiska nakladania s duševným vlastníctvom, podnikania a zakladania nových subjektov by bolo uplatňovanie zákona o VVI určite posunom vpred. To bez ďalšieho neznamena, že by zákon č. 243/2017 Z. z. bol pre SAV „samospasiteľný“ a že by sa v prostredí SAV vyriešili všetky legislatívne problémy súvisiace s transferom technológií. V každom prípade by však išlo o „odblokovanie“ súčasného, až absurdného stavu, ktorý sme v úvode tohto príspevku nazvali „právnym (ne)poriadkom“.

Poznámky:

¹ Pozri § 479 Obchodného zákonníka.

² Pozri § 17 ods. 1 zákona o vysokých školách v spojení s § 1 ods. 2 zákona č. 176/2004 Z. z.

³ Podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona č. 176/2004 Z. z. tento zákon sa nevzťahuje na nakladanie s majetkom verejnoprávnej inštitúcie (verejnej vysokej školy), pri ktorom dochádza k plneniu záväzkov v rámci predmetu jej činnosti. S istou mierou flexibility by mohol byť prípustný aj

výklad, že nakladanie s duševným vlastníctvom verejnej vysokej školy predstavuje práve túto situáciu, keď dochádza k plneniu záväzkov verejnej vysokej školy v rámci predmetu jej činnosti (vedecká činnosť, prenos výsledkov vysokoškolskej vedy a techniky do hospodárskej praxe, získavanie výnosov z duševného vlastníctva). V takom prípade, by verejná vysoká škola pri nakladaní so svojím duševným vlastníctvom vôbec nepodliehala zákonu č. 176/2004 Z. z. Nad reálnou uplatniteľnosťou tejto výnimky však ponechávame otázku, nakoľko každá výnimka z pravidla má byť vykladaná skôr zužujúco (striktne) a nie rozširujúco.

⁴ Pozri § 16 ods. 3 písm. d) zákona o vysokých školách.

⁵ Pozri § 16a a § 17 ods. 3 zákona o vysokých školách.

⁶ Pozri § 2 ods. 1 zákona č. 176/2004 Z. z. a § 2 ods. 1 zákona č. 278/1993 Z. z.

⁷ Pozri § 118 a 119 Občianskeho zákonníka.

⁸ Pozri § 5 ods. 11 zákona č. 176/2004 Z. z. a § 8b ods. 4 zákona č. 278/1993 Z. z.

⁹ Pozri § 8 ods. 2 zákona č. 176/2004 Z. z. a § 3 ods. 3 a 4 zákona č. 278/1993 Z. z.

¹⁰ Pozri napr. § 5 ods. 11 a 10 ods. 3 písm. a) zákona č. 176/2004 Z. z. a § 8b ods. 4 zákona č. 278/1993 Z. z.

¹¹ Pozri § 3 ods. 2 zákona č. 278/1993 Z. z.

¹² Porovnaj so znením § 3 ods. 2 zákona č. 176/2004 Z. z.

¹³ Pri analógii práva (analógia iuris) – v prípade, keď sa pri riešení určitého prípadu nenájde ani podobná právna norma, postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (ratio legis). Vo verejnom práve je možnosť použitia analógie ojedinelá. Vyskytuje sa len tam, kde ju právo výslovne predpokladá. Analógia je vylúčená v odvetví správneho a finančného práva (z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžf 41/2008).

¹⁴ Pozri napr. § 3 ods. 3 zákona č. 176/2004 Z. z., § 8b ods. 1 zákona č. 278/1993 Z. z.

¹⁵ Pozri napr. § 12 ods. 3, § 20 ods. 2, § 20 ods. 5, § 21 ods. 1, § 23 ods. 2 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (patentový zákon) v platnom znení a tiež § 508 ods. 2 Obchodného zákonníka.

¹⁶ Podľa zákona č. 315/2016 Z. z. o registri partnerov verejného sektora a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení.

¹⁷ Pozri § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 315/2016 Z. z.

¹⁸ Pozri § 18 zákona o vysokých školách.

¹⁹ Pozri § 43 ods. 16 a 17 zákona o vysokých školách, pokiaľ ide o vojenské vysoké školy; pozri § 44 ods. 11 zákona o vysokých školách, pokiaľ ide o policajné vysoké školy a pozri § 45 ods. 8 zákona o vysokých školách, pokiaľ ide o zdravotnícke vysoké školy.

²⁰ Pozri § 15 ods. 2 písm. m) zákona o vysokých školách.

²¹ Pozri § 43 ods. 16 a 17 zákona o vysokých školách.

²² Pozri § 44 ods. 11 písm. a) zákona o vysokých školách.

²³ Pozri § 44 ods. 11 písm. a) zákona o vysokých školách.

²⁴ Pozri § 1 ods. 2 zákona o SAV v spojení s § 21 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

²⁵ Pozri § 2 v spojení s § 15 až 20 zákona o SAV.

²⁶ Stanovisko SAV k stavu transformácie organizácií SAV, 16. 01. 2019: „SAV navrhuje, aby celý proces transformácie SAV bol zasadený do kontextu ucelenej koncepcie organizácie výskumu a vývoja v SR. Bez takejto premyšlenej koncepcie, ktorá bude obsahovať audit výskumného priestoru SR, základný rámec štátnej vednej politiky, systém hodnotenia a financovania výskumu a vývoja v SR a návrh nového zákona o SAV, vidí SAV transformáciu na verejné výskumné inštitúcie rovnako rizikovou, ako predošlý pokus. Súčasný stav nie je optimálny a do určitej miery limituje možnosti SAV napr. v porovnaní so slovenskými verejnými vysokými školami, ale umožňuje vedeckú prevádzku a plnenie funkcií SAV tak ako v období do 30. 6. 2018. Vzhľadom na uvedené skutočnosti SAV v súčasnosti preferuje zotrvanie organizácií SAV vo forme rozpočtových a príspevkových organizácií.“

Branislav Gröhling: Transformácia Slovenskej akadémie vied je dôležitá, 28. 05. 2020: „Ústavy SAV mali už v roku 2018 postupne prejsť transformáciou a mali byť zapísané do registra verejných výskumných inštitúcií a stať sa verejnoprávnymi s možnosťou podnikat' a vytvárať zisk. Podľa novely zákona o vysokých školách sa však vrátili do pôvodného stavu pred transformáciou, a to do rozpočtových a príspevkových organizácií.“

²⁷ Register VVI je dostupný tu <https://regvi.cvtisr.sk/>.

²⁸ Pozri § 15 ods. 6 zákona o SAV v platnom znení a v znení do 30.06.2018.

²⁹ Pozri § 28 ods. 2 zákona č. 523/2004. Z. z.

³⁰ Pozri § 28 ods. 3 zákona č. 523/2004. Z. z.

³¹ Pozri § 21 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z. z.

³² POSPÍŠILOVÁ, M., NOSKOVIČ, J., RYBANSKÁ,

L.: Priamy transfer v podmienkach slovenských vedeckovýskumných inštitúcií. Duševné vlastníctvo 3/2018. ÚPV SR, s. 20-24.

³³ Zdroj: https://nptt.cvtisr.sk/sk/poskytovane-vzorove-materialy/smernice.html?page_id=538.

Autor:

JUDr. Tomáš Klinka,

patentový zástupca, Bukovinský & Chlipala